

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 713. Constantini Pap. Annus 6. Anastasii Imp. Annus 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

que cruciatus Anastasii. Scio, quia sanctus es. ista extorsit ab im-

SYAM IM-
RECELLI
YATEM
GGITVE
DIA BOLV
CONITE-
BI.

Tunc iterum stetit se parva lava atque dextera, ut solent
qui flagellantur propter immensum dolorem facere: atque clamat,
ut parceret, eo quod exire se velle promitteret. & rursus post mo-
dicum intervallum clamans: Exco & iuro per eum, quem tu re-
neraris & adoras, ut non periero. Et rursus interposita mora
semel iterum clamans dicebat: Per quod portas iuro, quod exco, &
nunquam in hoc corpus revertar: Huius me, huius me, quia veni in de-
risum in ceram hominibus. Et iterum clamans dicebat: S. Anastasi,
exco, & nunquam in prebitari tuos & diocesis tuos, & mona-
chos tuos muriam facio. Et ecce dico atque confiteor, quod nihil
sum, spiritus nequam & immundus sum, ventus sum: Vbi inve-
nto verum Christianum, effugio ab ipso, nec aliquid illi mali facere
possum.

XVI.
LIBERAT-
VE PUEL
LARMALO
DAMONE
PER S. A.
NASTA-
SIUM.

Et stentibus nobis, dæmon dicebat: Nolite flere, quia cum vi-
det Sanctus Anastasius vos flentes, materia in ore tormenta exer-
cet. Sed ecce sum intravi, egredior, & nunquam revertar. am-
plius in hoc corpus. Dientibus quibusdam de fratribus: Ne facis
quippiam mali, cum egredieris. Ille respondit: Sic mihi præ-
cepit Sanctus Anastasius, ut sine aliqua lesione relinquam cor-
pus istud. Sic cruciatus est dæmon ab ipso Sancto Anastasio vs-
que ad horam tertiam noctis, confitens dæmoni ad signum crucia-
tion non permissum antea exire. Tunc puella inclinati se ante
altare, sic stetit per spatium dimidie horæ: & elevans se sana
mentis & libera stans ante ipsum altare, suscepit corpus & san-
guinem Domini nostri IESU CHRISTI. Et sic Julia puella
cum patre reversa, adstantes omnes laudes Deo: hinc usque libellus
de eorum gementia vi gnis liberatione. Quo quidem in-
felicissimi eorum quatuor hæretici negantes martyrum cul-
tum, quem invariabiliter inuitibus flagis compellan-
tur etiam dæmones oportet; ubi idque duplo quam il-
li afficiendi tormententi. In quos nihil os ita negan-
tes opportone hic S. Hieronymi in Vigilantium reperi-
mus interpellationem illam, qua ait: Responde, que-
modo in pulvis pulvere & favilla, nescio qua, tanta sit signu-
rum & virtutum presentia. Sentio, scio, insulasque mortu-
lum, quid dolas, quid timeas: Spiritus iste immundus, qui hec
te cogit scribere, sepe hoc religiosum terribile est pulvere, immo hodie-
que torquetur; & qui in se plagas dissimulat, in ceteris confite-
tur. Nisi fuerit in morem Genitricem, imperatorum Perphyrus &
Eunonius, hac prestigiosa dæmonum esse confingas, & non verè cla-
mare dæmones, sed sua simulare tormenta. Do consilium: in-
gredere in basilicas martyrum, & aliquando purgaberis: inve-
nies ibi multos socios tuos; & nequaquam ceteris martyrum,
qui tibi displicent, sed flammis inuisibilibus condoveris: & tunc
fateberis, quod moneras; & tuum nomen, qui in Vigilantio
loqueris, libere proclamabis, &c. ita plane S. Hieronymus,
significans hæreticos esse patitur acceptos, sed de his
modo hæreticos.

IN IMPRO-
BIBRETI-
COS PETE
STANTIA
MARTY-
RYM CYL-
TYM.

Iam vero longitatem aggrediamur tragicæ diæmoniam enarra-
re multis sæculis deploratam, vniuerso orbi suæ calamita-
tatis immenstratæ notissimam, ingressum, inquam, Sarraceno-
rum in Hispaniam diabolicis machinationibus effec-
tum, ut ipse sceleratissimus dæmon Rome in arrepti-
tia (ut audisti) esset gloriatus, utpote de scelerate, quo im-
manius nequicquam aliud excogitari poterit, admini-
stratissimus, quos sceleratos esse omnium fidelissimos,
perfidis Sarracenis. Gloriatibus plane dæmon, eo quod
aduenisse tempus videret, ut quod diu cupivisset, im-
pletet. Ante tot sæcula de ipso hæc ad Job Dominus lo-
cutus erat: Absorbent flumina, & non mirabitur, fluvium
habens, ut influat in eum Iordanus. Etenim huc per Iordan-
nem ipsam accipitis Palestinam, quam alluit idem flu-
men, ea tam potenter fuerant Sarraceni, ipsamque sanctam
Hierosolimam civitatem tyrannice possidebant: Sine
per Iordanem, interpretatone Gregorij, ipsam popu-
lum intelligas Christianam Baptistimam aqua petrolam;
tam idem ipsum populum Christianum habitantem

XVII.
DE SARRA-
GENIS IN
VADENTIS
DYS HISPAN-
IAS.

Frates hic Inhamu vir sagax & astutus, qui & Galliciter
Francus, ut expugnaret Hispaniam, uteretur. Exponit
esse se amicum Regi Roderico, callide eos, utpote, ut
ad Galliam mitteret & in Africam, quia in ceteris Hispaniis
regnabat securus, & non erat neque in hæretica in
patria, quibus se manus interficeret, præterea per
poterat esse ille, ne populus pro illo in terra
iniret, & se ipsum iulgeret, ut illos esse videt, & mo-
gnum prouehet. Pergit vero Tuda niti: Tuda
hinc Rodericus dedit militum, ut viciniam ad ma-
copi fertissimi, pulcherrime à Domino afferret. Tanta
ditiu. Oppidum Hispaniis & Tolosam, quibus
pater eius Vntica duxit regaliu profectus, ut
eum posses Catholica fides situm curaret, hæc de cetero
Roderici aduersus filios Witez, quibus illis præterea
libertinam parauit.

2 Job 40.

Ita plane mentem petram Deus in fente solent
in quos parat vicisti, ut suis ipsorum delectat
curdum illud Davidicum: Gladius non erit in
ipsum, & arcus torum confringent, & iuxta illud: In
tribus manuum suarum, comprehensit est peccator, & in
obesse alijs, in se ipsam malis conuertit, ipsam fatis
tra propria commoda propriis studij laborem, & qua
ne ipi secundum illud accidet vnticimus, & qua
citur: Stulti facti sunt Principes Sarraceni, & quatuor
pes Memphis, decerpant & septem angulos populorum

Aliam magna ex parte subegerunt potestati, sed de
omnes, quincolorum Africanam, sine diuini subingratu-
cum & ut Europam pariter debellarent, & omnes, qui
sunt in ea fideles, sive subicerent potestati, proditorum
fidelium facilem aditum idem fabricator: malorum cen-
nium dæmon in Hispania præparatur, aperitur ostium,
per quod immitat in reliquam Christianam orbis partem
turtas Sarraceno-um: ut plane libere dici possit, vni-
quam maiori nec diuturniori vexati esse Ecclesiam pre-
secutione, quæ cum imperatoribus vexati esse Ecclesiam
est concuti a perfidis Sarracenis. Sed iam ipsam persequi-
mur historiam.

Quod ad ipsum ingressum comendat Sarraceno-um
in Hispaniam pertinere, primum omnium, quæ sunt ter-
poris, disquiramus. Est Roderici Tolosani Episcopi, &
reccitiorum rerum Hispaniarum scriptorum oculatus
asserit, ad factum hoc ipso anno conuentum totam tra-
per Acha ad Hispaniam videntur. vni Tudenis eorum
in Hispaniam aduentum sequentem reicit, quæ
numerat Eza septingentesima quinquecenta sexagesima
collocat vero hoc anno ipsas proditorum panie & gen-
tis suæ molitiones, sed potuit apud ipsam in notam
error facile interpsile.

Haud igitur inanem fuisse diaboli illam superbi-
tationem, qua se Hispaniam ex orbis cœlestis præsi-
sus est, deelaratum euenit. Sed quæ hæc omnia ex
molocum omnium architecti acce percelleret, suo or-
dine enarremus: petamus autem ipsam rem præter
feriem à Tudenis antiquiore, ipsique eos, quæ
riguisse afferit, deicribamus. Cum tamen plura hæc
ab alijs recentioribus scripta reperimus, hæc
tenda dicemus. Non enim hec veritas, hæc
noua reicienda potemus, in quibus videntur illi
la notat: tunc enim neque antiquioribus
mut. Sed ipsum modo audiamus Tudenensium, qui
ait:

Hoc anni regni sui tertio Polerico morantem parsi
seu fislum, duos filios Vntica Formidum & Hispaniam de
spania cum summo dædore expulsi. Qui ad longin-
pantiam transfratantes (recolatur enim illa pars à Galis
no Comitibus regionis adfratant, quæ Pato ca det
Sarracenis familiarum habuerat chæfionem. Qui
de expulsi eorum & dædore, anquim non cum
quibus Sarracenis dædore, & qui in illa
reuerent. Ad hoc facinus peragendum iurat Iulianum, quid
ritum hoc filium ipsi Canam monuit, non pro
reuerent, quæ tam pro reuerent, & qui
acceptat.

Frates hic Inhamu vir sagax & astutus, qui & Galliciter
Francus, ut expugnaret Hispaniam, uteretur. Exponit
esse se amicum Regi Roderico, callide eos, utpote, ut
ad Galliam mitteret & in Africam, quia in ceteris Hispaniis
regnabat securus, & non erat neque in hæretica in
patria, quibus se manus interficeret, præterea per
poterat esse ille, ne populus pro illo in terra
iniret, & se ipsum iulgeret, ut illos esse videt, & mo-
gnum prouehet. Pergit vero Tuda niti: Tuda
hinc Rodericus dedit militum, ut viciniam ad ma-
copi fertissimi, pulcherrime à Domino afferret. Tanta
ditiu. Oppidum Hispaniis & Tolosam, quibus
pater eius Vntica duxit regaliu profectus, ut
eum posses Catholica fides situm curaret, hæc de cetero
Roderici aduersus filios Witez, quibus illis præterea
libertinam parauit.

Ita plane mentem petram Deus in fente solent
in quos parat vicisti, ut suis ipsorum delectat
curdum illud Davidicum: Gladius non erit in
ipsum, & arcus torum confringent, & iuxta illud: In
tribus manuum suarum, comprehensit est peccator, & in
obesse alijs, in se ipsam malis conuertit, ipsam fatis
tra propria commoda propriis studij laborem, & qua
ne ipi secundum illud accidet vnticimus, & qua
citur: Stulti facti sunt Principes Sarraceni, & quatuor
pes Memphis, decerpant & septem angulos populorum

Domina inquit in medio eius spiritum vertiginis, & errat fecerunt. & in opere suo. sicut errat ceterum.

Sed antequam reliqua profectumur, rursum hic, amado te, mecum considera ledor, quodnam tam grande peccatum precellisse peccatum, ut magna ira Dei traderetur Hispania Sarracenis, & regia infula ex Gothorum gente omnino defecit. Scimus ab omnibus ostentatum, quam omnium malorum causam Ruderici incontinentiam, cum ausus sit iniicere manus in filiam Iuliani, quam sub uno coniugio a patre accepisset, & in pellice conuersisset, sed decipi penitus istos poro: haud enim tunc primum accidit, ut istiusmodi commiserit foetus principis incontinentes. Verum altius est petenda horum omnium causa malorum, qua nulla maior ac vetior mea sententia afferri potest, quam quod deicimisset voluntaria actione ab Ecclesia Romana regnum Hispania sub W'itrua huius praedecessore. ut suo loco superius ex Hispaniarum rerum scriptoribus dictum est. Ut acciderit illi quidem secundum illud, quod comminatus est Dominus, cum Hieremias, ut quod Iudaei congregent ceteras lignos iustus est facere eas ferreas, quae fustes non possent: cum videlicet qui ingunt CHRISTI respiciant, cogentur subire ingentem haerem Pharaonis: qui in quantum ab obedientia se subduxerit Apostolice sedis, iusta Dei sententia factum sit, ut subderentur temporibus Sarracenis. Pluribus sane veritas haec demonstrata est exempli gratia saeculo isto, nullam posse diu subsistere regnam, quod non immitur super petram. Hinc vides eodem tempore magno sagore maxima ex parte esse collapsam Imperium Orientis, dum Heraclius desinit ob haereticum a communi catione Apostolicae sedis. Idem eadem ex causa Africam esse passam, videtur superius esse demonstratum. Vnde veluti ab alta specula illud Davidicum sit crebris repetendum: Et nonne ego inuolui, & erudimini, qui indicati terram. Sed iam ceptam semel historiam profectumur ex eodem auctore Tudenis, qui vbi proditorum molitiones recensuit, ista subiungit:

Incipit septingentesima quinquagesima secunda, Vlt fortissimus Rex barbarorum totius Africa, ducem Iulianum & filium suum Vancem fecit auxilio, ut cognoscit, quod arma & equi non erant in Hispania, & cuncti autem essent absque moris, Tariffum Stracivonem innotuit de hac exercitum sui cum viginti & quinque milibus sortium per Africam ad Hispaniam praemisit, ut cognita Iuliani doli scire, bellum cum Hispania Regem inciperet: terrebant namque barbarorum Regem laquei dolosi Telpensii Comitum, si foret adfuit, quippe qui ipsum habuerat semper in hostium, ac fortissimum & consilio sapientem expertum. Ceperunt tunc Sarraceni Hispaniam, & circumiacentes vrbes, quae tunc absque moro- rum amplexu innotuerunt, Rex autem Rudericus dum vidit dolos talium Comitum Vnguarum, & Labores sensit, uoluit Gothorum exercitum armatum ut pararet, acer & fortis primo scilicet pugnam: adeo ut per quinque dies innotuit innotuit dimicant, sexdecim milia hostium exercitus interiret. Inducens & duo filij suorum Regem Rudericum in prima acie certantem cum cernunt, Christianos milites pro noverit Sarraceni & sanctis alios comminatus, barbaros vrbes reuerant, sed postquam Iulianum fides per totam Africam declarator, Muzza exercitus Africam Regis Principi cum innotuit multitudine spiritibus solitumque ad Hispaniam dirigunt. Dumde resonato bello terminus vnus post alius ad praesentem adducit innot. Porro Rex Rudericus, more solito, praesentem corpus actum innot, ac propensum in hostes praere. Tandem vero innotuit barbari, Hispaniam milites capunt difficiliter, ac per longum diem belli defatigati, quibus nostrorum locum laquei, & terribiles Gothi, qui ex aut a parte Comitum Iulianum, arre- hant.

Rudericus autem vbi se a suis destitit vidit, per aliquot dies terra praesentem passatim, pugnando (ut credimus) occubat, sed non cuius cursum metuitur eum. Regnavit annis tribus. Index tamen postea in castris Lusitania V'ico innotuit eum lapidea splendor, in qua Episcopus de super est scriptum, sicut: HIC REQUIESCIT RODERICVS REX GOTHORVM. alia, quae plura his leguntur apud Rodericum Toleranum, ab ipso addita esse nocentur. Verum post annos plurimos eam esse nosram

inscriptionem oportuit, cum regni Gothorum, nulla penitus reliqua esset spes successione, quod minime accidit, superstitibus Pelagio, Iulianoque ipsorum Gothorum adhuc viribus pollente, & alius, qui ad loca tutiora confugerant. Pergite vero Tudenis:

Revererat manu Domini ab Hispania obinuetratam Regem multum, ne in tempore huius ruinae tam proteget. Omnes deinceps Gothorum milites fugati, suere, & vsque ad interemptionem gladio & inedia perierunt, & non solum contra se comminibus & barbarorum, sed etiam Francorum armis ex parte Galliarum consumpti sunt. haec tamen Tudenis de clade illata Hispaniis temporibus Ruderici. Profecti sunt tantam cladem lachrymis atque suspiriis posteri omnes scriptores haud ignobiles in praesentem ferre diem. Etenim etiam vulnus sanatum, haud tamen tunc, ne male obducatur (ut saepe accidit) iterum recrudescat. Sed quos modo auctio ab Ecclesia Romana (ut vidimus) Hispanos tradidit Sarracenis, postea obedientia & obsequantia erga eandem ipsos ab hostibus conferuntur innumes, adeo ut recia in exteras gentes eis dominium propagat.

Ceterum quod ad res Ecclesiae Tolertanae spectat, Rodericus haec habet: Sinteridam Episcopum Tolertanum aduenitum Arabum expansionem, V'itrua insuper insolationis fatigatum solam versis, Romanique profectum esse, in uadentem vero sedem intrusum fuisse Oppam, de quo superius: Sed viti, inquit, longus V'itruam vitiu sanctimoniam Episcopum elegerunt, intrusum Oppa, qui tam nihil poterat, non obstante.

I E S V C H R I S T I
ANNVS 714.
CONSTANTINI PAP. ANASTASII IMP.
Annus 7. Annus 2.

ANNVS incipit Redemptoris septingentesimus decimus quartus, Indictione duodecima, quo die nona mensis Aprilis Constantinus Papa, vbi sedisset anno sex, mensis vnus & diem, ex hac vita discessit, magua ex Pontificatu bene perfundo sibi gloria compensata quippe qui cum throno ceteris eminens esset (ut Anallatus ait) omnium humillimus spiritu erat atque mitissimus, cunctis sibi subditis charitate pater amantissimus; quippe qui penuria tempore nihil praetermisit officij in pauperibus lobleuandis. De ipso autem, praeter illa, quae dicta sunt superius, idem Anastasius haec habet in fine: Fecit ordinationem vniam, in qua creant protyteros decem, diaconos duos, Episcopos per diuersa loca numero sexaginta quatuor. Qui etiam scriptus est ad beatum Petrum Apostolum quinto Idus Aprilis, Indictione duodecima. cessauit Episcopatu eius diei quadraginta. In cuius locum postea subrogatus est Gregorius Secundus, de quo dictum sumus sequenti tomo. Quod vero ad rationem temporis spectat, non potuit ad sequentem annum idem Constantinus peruenire, cum eo tempore reperitur sedisse eius successores Gregorius, ut quae dicenda erunt, significabunt. Extat eisdem Constantini Papae Epistola ad Archiepiscopum Viennensem, sed quod non habet certum datae annum, hic in fine eam describimus, licet non habet: d

Constantinus Episcopus Eualdo Viennensi Archiepiscopo.
Reliquias Ecclesiae tuae, sicut 702451, per Archiepiscopum tuum destinaui: de sp'itu Domini, de v'stimentis Domini, de v'icibus Apostolorum, de sartagine area Machabeorum, de ceteribus sanctis Iohannis Baptista. Quae omnia capella argentea clausimus, & sub signaculo sanctitatis tuae transmisi. Regamus, ut eo studio veneretur, quo de nomine beati Petri ad sanctitatem tuam transmissa esse noscitur. Et alia manu: IESVS CHRISVS TE PATER SANCTISSIMO DOCTUS.

XXIV.
HISPANIA
RVM EX-
TRIMA
CLADE.
c Roderic.
de reb' His-
pan lib. 1.
c. 18.
SENDRE-
DVS OPPA,
ET VREA-
NVS EPI-
SCOPI TO-
LERTANI.

I.
CONSTAN-
TINI PA-
PAE DE-
TER. SEPT-
VVS VIR-
TVTYS.
* XII.
d Bibl. Flo-
rent. edit. a
Jo. B. P. de
Cald. vlt.
p. 104.

